

BŘEVNOVAN

POZOR!
30. dubna opět
u kláštera pálení
čarodějnic

Z kláštera

**Přijďte na
Šáreckou
desítku**

**Noví
členové
spolku**

**Na jarní výlet
9. května**

**Na Marjánce
už se zase
tancuje.**

**Filmová noc
v gymnáziu**

**Cirkus
v pyramidě**

Počasí v lednu a únoru 2010

Počasí v lednu:

Leden byl v mnoha ohledech zcela mimořádný. Průměrná teplota byla -3,3 °C. Odchylka -1,2 °C znamená, že byl pouze slabě podnormální. Max. teplota byla 5,5 °C již na Nový rok a pak již vytrvale mrzlo, jen v polovině měsíce bylo 5 dní bez celodenních mrazů. Min. teplota byla -15,5 °C dne 27. Celkem bylo 22 dní ledových a 30 dní mrazových. Vliv globálního oteplení se projevil zejména tím, že mrazy byly celkem mírné, jen 1 den byl s teplotou pod -10 °C. Leden byl zcela mimořádný v množství srážek. Spadlo 60,4 mm (224 %) srážek především ve formě sněhu. Celkem spadlo 58 cm nového sněhu, což je rekord v poválečné době. Max. množství srážek 13,9 mm spadl dne 8. ve formě nového sněhu a nejvyšší výška sněhové pokrývky dosáhla 30 cm dne 18. Leden byl výjimečný i z hlediska oblačnosti. Nebyl ani jediný den jasný, ale 25 dnů zamračených.

Počasí v únoru:

Na rozdíl od chladného ledna byl únor normální s průměrnou teplotou -0,2 °C. Vytrvalé mrazy převládaly především v první polovině měsíce a pak se postupně oteplovalo. Vlivem nadprůměrné oblačnosti a vysoké sněhové pokrývky byly teplotní výkyvy mírnější.

Max. teplota byla 11,8 °C dne 25. A min. teplota -9,2 °C dne 15. Vysoká sněhová pokrývky zvýšila počet dní ledových na 11 (145%), kdežto počet dní mrazových - 20 se blížil normálu.

Únor byl srážkově podnormální, spadlo jen 15,2 mm srážek (59%). Nového sněhu spadlo jen 4 cm. Počet dní se sněhovou pokrývkou byl mimořádně vysoký - 26 dní. Max. výška sněhové pokrývky byla 24 cm dne 1.

Počasí v březnu:

Březen byl ve znamení velkých výkyvů počasí. První polovina byla chladná ve znamení pokračování zimního počasí, kdežto druhá polovina byla velmi teplá, takže celkově byl březen slabě nadnormální s průměrnou teplotou 4,8 °C. Max. teplota byla 21,1 °C dne 26 a min. teplota byla -9 °C dne 9. Byly 3 dny ledové a 20 dní mrazových.

Srážkově byl březen suchý, spadlo 18,4 mm srážek (58 % normálu) jak ve formě sněhu, tak i deště. Počet srážkových dní byl normální, ale vydatnost srážek byla velmi malá. Max. množství 3 mm srážek spadlo dne 26.

Spadlo celkem 8 cm nového sněhu, max. výška nového sněhu i sněhové pokrývky byla 4 cm. Celkově bylo 6 dní se sněhovou pokrývkou.

Při vápdech studeného vzduchu byly zaznamenány dokonce 2 bouřky, jedna místní se sněhovou vánicí a jedna vzdálená.

SM

V březnu se uskutečnilo v Pisecké bráně předání dvou šeků – každý v hodnotě 130 000 Kč. převorovi Břevnovského kláštera P.P. Siostrzonkovi a řediteli Domu sv. Rodiny Tomáši Biňovcovi. Peníze získány dražbou šatů návrhářky Camilly Solomen na Reprezentačním plese Prahy 6.

Český aristokrat kníže Karel Schwarzenberg v letošních senátních volbách u nás svůj mandát již obhajovat nebude. Škoda postu – vyhrál by. Kdekoliv se objeví, hned mluví s lidmi a lidé s ním. Je to jedno z obyčejných tajemství dobrých politiků. Snímek je z Informační kanceláře m.č. v Břevnově v minulých dnech.

Zajímavost pro vás 85.

Praha Břevnov škola

Foto Resch - Praha XII.

Stará dáma v Břevnově stoletá! V roce 1910 byla dostavěna a otevřena Jubilejní škola v Břevnově k počtější více jak šedesátiletého panování císaře Františka Josefa I. Dnes – škola Marjánka, zasadila u školy Pamětní lípu a připravila v sále zábavního podniku Na Marjánce programy pro veřejnost.

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV | BUBENEČ | DEJVICE | DĚDINA | LIBOČ | PETŘINY | POHOŘLEC | RUŽYNĚ | ŘEPY | STŘEŠOVICE | VELESLAVÍN | VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990
Ročník 21, číslo 3 - 4 / 2010
Datum uzávěrky: 16. března. 2010

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Bělohorská 195/147, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz, www.brevnovan.net • Povoleno odbozem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil 732 243 922, tel./fax: 233 358 350 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. Malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: IT Design • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.
Naše konto: 1939 122 339 / 0800

Poraž si svůj strom! V Břevnově opět zmizelo několik nejstarších stromů a místa činu bývají tak mazaně zamaskována a zahrnuta, že si zmizení mohutného stromu uvědomíte až za několik dní. Na snímku je poslední pozdrav kaštanu U Kaštanu. – Zima přešla a jen málokdo si vzpomene. Snad jen ti, co mají bolístku: pater Jan si při pádu naštlípl zápěstí, „náš“ meteorolog ing. Smělý, měl úraz na horách. Co lidi si natlouklo. Ale konečně nás sluníčko vytáhlo ven na lavičky. – Kdo má zájem o originální potraviny a ovoce české země a má po krk obchodních řetězců, musí chodit ob sobotu na Kulaťák do Dejvic aby poznal, co naše venkovské firmy a sedláci umí. Stojí to za to a je to maistrštyk městské části, že je pozvali. – A také začala očekávaná výstavba Domu pro seniory v Břevnově na Patočkově ulici. – Sejdeme se...

Zpravodajství Břevnovana

● Redakci hledejte na nové adrese!

Váženým čtenářům, inzerentům, veškeré službě zasilatelské a administraci i v cizině sdělujeme, že redakce časopisu Břevnovan se vrátila po více jak 15 letech na adresu z roku 1990: Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan, Bělohorská 195/147, Praha 6-Břevnov, 169 00. Telefonní čísla jsou stejná, zástupce listu nejnásne naleznete denně od 8 hodin v Informační kanceláři m. č. Praha 6 na Bělohorské 110. Po více jak patnácti letech naše adresa Nad Závěrkou 17 v Břevnově z ekonomických důvodů není.

● Z kláštera. Od sklonku loňského roku se klášterní zahrada stala staveništem a cesta k Josefce byla uzavřena. Také některé stromy pře-

dem označené, že půjdou k zemi, padly, další budou posekány na podzim. Pod správčovskou zahradou, kde dnes už nehospoďari správce velkostatku, ale pater Benedikt a zdejší včelař, se opravuje opěrná zeď. Takové rekonstrukce budou teď po celém areálu. Přes globální oteplování nás zaskočila také zima. Je už po ní, ale komu vůbec věřit? Můžeme každý den zajít na chvilku do baziliky a v tichu se zamyslet nad sebou a svými činy. Cesta k Bohu je volná.

● **1. 1. 2010 od 10 hodin konala se druhá Novoroční mše svatá.** V nabitě bazilice promlouval převor P. Siostrzonek a popřál všem požehnaný nový rok. Slavnostní bohoslužbu doprovázel břevnovský chrámový sbor s orchestrem, který přednesl Missu pastoralis J. Hájků. Na varhany hrál Marek Čihař, řídil Adolf Melichar. ● **V neděli 3. ledna** v 15 hodin vystoupila v bazilice - také již tradičně - se svým úžasným hlasem Irena Budweiserová. Na tento koncert se sjíždějí lidé ze širokého okolí Prahy a bylo také beznadějně vyprodáno. ● **6. 1. Na Tři krále** neboli Zjevení Páně byla posvěcena voda, kadidlo a křída. Mnoho farníků chodí s nádobkami pro svčenu vodu do soudku před oltářem a také si berou sáčky se svčenu křídou a kadidlem. ● **14. 1. od 18 hodin konána konventní vše svatá** u příležitosti tisícioh sedmnáctého výročí založení kláštera v Břevnově. **Týž den se od 10 hodin konal pohřeb Ivana Medka**, novináře, muzikologa a bývalého kanclře Václava Havla. Celebroval biskup Václav Malý. Pochován byl na břevnovském hřbitově. Pohřbu se zúčastnilo velké množství oficiálních hostů, premiér J. Fišer, V. Havel, M. Topolánek, J. Ruml, V. Landovský a mnoho dalších. Pohřební hostina konána na přání zemřelého v Tereziánském sále. Ivan Medek do Břevnovského kláštera rád jezdil. ● **2. 2. na svátek Hromnic** konány ráno a večer mše se svčenu svíček, které známe pod názvem hromničky. ● **14. 2.** při mši svatě v 9 hodin zpívala dětská schola za řízení M. Salákové. ● **16. 2. před klášter dorazil letošní masopustní průvod**, který zde obřádně „pohřbil“ basu, účastníci se občerstvili u stánků a s nastávající tmou a nepřijemnou zimou se postupně rozešli. ● **17. 2. o Popelčn střeď** večerní mši sloužil převor P. Siostrzonek a Jiří Snětina. V nabitě bazilice učiněn všem na čelo viditelný křížek z popela loňských kočíček, posvěceny o květnové neděli, se slovy Modli se a věť evangeliu. Jest to tisícileté připomenutí, že prach jsi a v prach se obrátíš. ● **20. 2. při hudebním festivalu** C. Czerného v Tereziánském sále zazněly 4 klavírní koncerty žáků ZUŠ z celé republiky, a to od 11.00, 13.30, 16.00 a 18.00 hodin, pod záštitou Viktorie

Švihlíkové. ● **23. až 27. 2. se konalo v klášteře duchovní cvičení komunity.** ● **1. 3. od 19 hodin účinkoval** v Tereziánském sále herec Miloslav Částeček s kusem „Je víra jen pro kostel?“ Což bylo živé poselství víry kněze P. MUDr. Ladislava Kubička. Hudbu připravil Martin Dohnal. ● **6. 3. v 18 hodin sloužena mše svatá** k výročí úmrtí zpěváka Karla Kryla, který je také pochován na břevnovském hřbitově. ● **7. 3. v 9 hodin přednesl chrámový sbor** Missu Jesu nostra Redemptio G. P. da Palestiny a 3 postní moteta Jana Hanuše. Dirigoval A. Melichar. – **Během doby postní** vždy od 17,15 hodin o pátých a nedělích konány v bazilice Křížové cesty. – **A včely?** Předjari je pro ně nejnebezpečnější období z celého roku. Mohou docházet zásoby, propuknout nemoci, mnoho se jich nemusí vrátit do úlu, maminka může uhynout. V tento čas, než nás slunce definitivně zahřeje, bývají osudy včelích rojů na vážkách. Jakmile se trvale oteplí, začne v úlech velký úklid, obstarávání potravy pro nejmenší a starání se o vše potřebné: čištění prázdných plástů, nošení pylu, vody, včelí maminka začne stále více klást nové letošní pokolení. Věřte, že každý zdravý roj začne s novým jarem zpívat. – Pochválen buď Pan Ježíš Kristus!

● **Výluka a sníh změnily trasu masopustního průvodu.** Po šestnácti vyrazil v Břevnově masopustní průvod. Stalo se tak krátce po šestnácti hodině a s ohledem na dopravní výluku na Bělohorské se průvod ubíral od rohu ulice Pod

pokračování na straně 4

**KVĚTINY
KERAMIKA**
Stránská + Stránský
PRAHA 6, BĚLOHORSKÁ 133
telefon 233 350 146

Květiny
• řezané • hrnkové • suché • umělé
Svatební a dárkové kytice
Keramika • Proutí • Exotické dárky • Bytové doplňky

Bohatá květinová dekorace.
Dodávka zboží po celé Praze!

Prodej PO – PÁ 8 – 19 hod.
SO 8 – 12 hod.

EKO-PATROL
Papírenská 12, 160 00 Praha 6

* odvoz odpadů a sutí
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR

* likvidace černých skládek

* úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně

Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

pokračování ze strany 3

Královkou, dále souběžnou ulicí Pod Marjánkou. Nic není pustějšího než prázdná ulice vysokých činžáků bez obchodů, lidí v oknech a na chodnících. Průvod, jehož letošní ráz byl Cirkus v Břevnově, hlomozil, frkal, troubil, ale jakoby procházel roklí, kde nebylo živáčka. Až postupně připojovali se lidé a průvod se prodlužoval. Hítem letošního průvodu byl velbloud, kterému se ovšem bříkání dechovky Žižkovanky pranic nelíbilo a chtěl už domů. V čele průvodu nešli zástupci obce a živnostenského spolku, jeden z činovníků dokonce tvrdil, že tvořil zadní čelo. Pestrý průvod tvořily především masky dění větších i menších, pro něž živnostenský spolek připravil šaškovské nosy a frkačky. Mnoho lidí šlo proto, že na masopust už chodí každý rok. Průvod došel k Radosti a zahrnul na Patočkovu ulici, po které došel až ke klášteru. Množství sněhu neumožnilo ukončit masopustní průvod u Kaštanu. Zde čekaly stánky s občerstvením, ale i tady bylo vše jinak. Za občerstvení se platilo oproti minulým patnácti letům. Před klášterem byla obřadně pochována basa a odtroubením masopustní průvod skončil. Je třeba pochválit všechny účastníky s maskami, mrak dětí a roztočský soubor Roztoč s Jitkou Tichou, kteří dodali hezkou atmosféru. A zase jako na posvícení, zabavili se před klášterem známi, kteří se vidí ob-

Začátek roku v Břevnově patří vždy slavnostní mši a koncertu břevnovského chrámového sboru v bazilice a zdejšímu masopustu. Obou společenských událostí se účastní stovky lidí, děti a masek.

čas při podobných akcích. Masopust v Břevnově se stal trvalou součástí společenského ruchu.

● **Cirkus v Pyramidě.** 20. února se konal v hotelu Pyramida živnostenský maskarní bál, který měl ráz jako průvod: Cirkus v Břevnově. Proto také po slavnostním uvítání hostů předsedou spolku Tomášem Huderou vystoupili místo předtančení žongler s partnerkou z cirkusu Humberto a maskarní bál byl tímto zahájen. Masek se sešlo k tanci hojně a Komitét, který každoročně vybírá deset nejlepších, měl opět těžkou práci: téměř všichni v sále byli šaškové a určit ty nejlepší nebylo snadné. Z masek se objevili např. – celý stůl, deset šašků, jeden lepší než druhý, krasojedkyně s houpacím koněm, krotitel medvědu, který nakonec přednesl básničku, kouzelník začátečník, provazochodkyně v dýchodu, polonahá žena a ještě nahatější vzdušná akrobatka. Cvičitelka štěnat, vrhač nožů s kufrem plným kudel, stylově oblečený, přitáhl s sebou i zařáčovanou partnerku, krotitelka tygřice, která málem kousla pokladníka spolku, dvě cirkusové kobyly, které celý večer litaly sálem a nakonec celý zvěřinec, který vtrhl na parket pod svým cirkusovým šapitó. Principál večera Tomáš Hudera tak mohl být spokojen, stejně jako všichni, co přišli a většinou také vyhráli v bohaté živnostenské tombole cenu. Jen lidí přichází méně, jakoby se jim nechtělo tancovat. Dobře to vědí i lidovci, kteří pořádají reprezentační ples Prahy 6. Přitom jsou tyto dva bály jediné v Břevnově v plesové sezóně. To je jediný kaz zdařilého masopustu.

● **Noví členové spolku.** Slečna Zuzana Kasalová z Ruzyně a pan Marek Šoltés ze Střešovic se stali novými členy Spolku břevnovských živnostníků.

● **Spadlá římsa na škole magistrát v Břevnově.** V posledním únorovém týdnu spadla několika metrová část římsy na bývalé škole „magistrát“ na Bělohorské 103. Škola je dnes prázdná, první stupeň základní školy se přesunul do nynější ZŠ J.A.Komenského. V minulém roce zde skončily soukromé sportovní třídy a budovu si pronajala obchodní akademie proti klášteru. Raději kolem chod'te opatrně.

● **Josef Bečvář opět předsedou Klubu přátel Ruzyně.** Po roce působení v čele tohoto spolku se paní J. Hešíková vzdala funkce předsedkyně pro nedostatek času a předsedou se stal

znovu ing. Josef Bečvář. – Klubem zaslán dopis členům zastupitelstva Prahy 6, kde upozorněno na blížící se čtyřicetý výročí bitvy na Bílé hoře s možností vybudovat na místě bojiště důstojnější památník. Klub přátel Ruzyně také navrhuje, aby se každý rok konala připomínková akce pro žáky devátých tříd v ruzyňských kasárnách, kde je pamětní deska zastřelených českých studentů. Akce by měla informovat dospívající děti o událostech v roce 1939 a také m.j. připomenout, že právě v těchto kasárnách sloužili důstojníci Balabán, Mašín a Morávek, legendární Tři králové odboje.

● **Přijďte na šáreckou desítku!** Athletic Veteran Club 82 a AOSK Aritma Praha zvou sportovce a diváky k devátému ročníku Pražského běhu v Šárce, který se koná v sobotu 15. května 2010. Start je v 10.30 u sportovního areálu Aritma, startovní je 50 Kč., trasa: 1x 10 km. v krásném prostředí Šárky. Kategorie: M, MV – 40,50,60,70, Ž,ŽV – 35,45. Připraveny věcné ceny a bohatá tombola. Běh navazuje na Pražský Velikonoční běh. Podrobnější informace: František Feňa, Bělohorská 140, Břevnov, tel.: 233 358 231, 728 258 248.

● **Erární bonbóny** – cucavky – a malé pastelky pro děti jsou drobnou pozorností, které můžete získat, máte - li štěstí, při návštěvě úřadu m.č. na Čs. armádě 23 na pultech v přízemí vestibulu. Trpíte-li po úředním jednání trpkou chutí v puse, můžete leccos zachránit. V posledních týdnech byly rozdávány gratis také úřední kalendáře na letošní rok a šly velmi rychle na odbyt. Oproti loňskému trapasu jsou fotografie alespoň technicky zdařilé a představují zajímavou architekturu v Praze 6, tentokrát s popisky. Ale ani zde se autoři nevyhnuli drobným chybičkám: vytištěno číselně 29 dní v únoru, zvolen nepřliš praktický velký formát apod. Při troše štěstí můžete na úřadě ještě nástěnný barevný kalendář vyšťourat.

● **Tramvajáci mají jména.** V minulém čísle jsme uveřejnili poválečnou fotografii osádky břevnovských tramvajáků tramvaje č. 22 na Bílé Hoře se žádostí i pojmenování osob. Brzy se ozvala čtenářka paní Eva Havránková s tím, že byla nesmírně potěšena, když otevřela stránky listu a spatřila na fotografiích svoji maminku, která sloužila léta u Elektrických podniků jako průvodčí a patřila mezi první pražské řidičky tramvají - dnes už běžná profese. Paní se jmenovala Ludmila Borovcová, rozená Grundová z Břevnova, rodina bydlela na Petynce, později na Viničce a na Patočkově ulici. Narodena v r. 1930, zemřela v r. 1991.

● **Zahrádkáři zamíří na česko-kladské pomezí.** Pro tradiční jarní putování vybrali letos břevnovští zahrádkáři termín 9. května a oblast česko-kladského pomezí, tedy kraj méně známý, neméně však krásný. Trasa z Prahy povede směrem na Hradec Králové, Rychnov nad Kněžnou a Jablonné nad Orlicí a dále na podhůří Orlických hor, do Nedatova, kde se v posledních letech podařilo zachránit unikátní kostel. Hlavním cílem v této části dne budou Králíky, kde si prohlédneme ambity unikátní poutní Hory Matky Boží, od níž je krásný výhled na Orlické hory a masiv Kralického Sněžníku. Oběd bude zajištěn v blízké Dolní Orlici v restauraci Na Čertovce v rodinném penzionu a restauraci. Rádi bychom vyhradili i čas na prohlídku městské památkové rezervace Králíky.

Po obědě zamíříme k hranici a zajedeme do dnešního Polska, do Kladského výběžku, kde je krásná podhorská vesnice Międzygorze, malebné lázně Łądek Zdroj, zajímavé město Bystrzyca Kłodzka a hlavně samotné historické centrum oblasti Kladsko / Kłodzko. A zbude-li při cestě

čas, navštívíme i z Babičky známé Wamberzyce / Vambeřice a zastavíme i v několika dalších zajímavých místech po trase. Odjezd plánujeme tradičně v 6:30. Upřesnění se dozvíte v informační kanceláři OÚ na Bělohorské ulici, termín zahájení přihlášek připravujeme na 21. dubna. Dr. Michal Dobiáš

● **Filmová noc v gymnáziu Nad Alejí. Alej nespí!** Studenti i někteří odvážní profesori Gymnázia Nad Alejí si v noci z 12. na 13. února mohli vyzkoušet, co to znamená skutečně nemoci odtrhnout oči od magického filmového plátna. Nemoci, protože jakmile jeden skvostný snímek za potlesku nadšenců skončí, hned začíná se další, nekoná-li se snad pouhá kratičká přestávka na kalíšek citronády, sousto oříšku či drobet buchty, kterou napekly nedostupné studentky při přípravě Filmové noci, o níž je vlastně řeč. Na počátku stáli dva žáci posledního ročníku gymnázia, tj. třídy, již čeká maturita již natolik zanedlouho, že pokoušet se trávit čas jinak než příjemnou zábavou by pro ni bylo jistě zhoła zbytečným. Hana Stejskalová a Jan Polák, organizátoři školního Filmového klubu, který nepravdělně promítá ve školním divadle, zázračné místnosti, o níž jsme se na stránkách tohoto plátku již tolik napovídali, brzy umluvili nejen další studenty, kteří se hlásí ke skupině zapálených nejen pro lýtka, ale i pro film, nýbrž naklonili svému nápadu i vedení školy. Osvědčený koncept vzdělávacího Filmového klubu, který příjemně a účelně pojí znalecké předmluvy a komentáře se samotnou projekcí, byl spolehlivou zárukou úspěchu kulturní noci, jež počala se uzavřením školy v páté v šest hodin večer a ukončena byla jejím otevřením v sedm hodin rána dne následujícího. Opozdilcům otevřely se brány ústavu navíc ještě v osm hodin, ospalcům pak naopak také ve tři. Kdo se dostavil (ve výsledku přibližně sto žadostivých osob), bezpečnostních opatření probídit noc se spolužačkami, spolužáky a především oblíbenými i neoblíbenými filmovými hrdiny. Co se nesmělo? Kouřit, popíjet, brát, opíjet, ničit, vystupovat do vyšších pater budovy a rušit při projekci. Až na bod poslední vše bylo bez výjimky splněno. A co naopak se smělo? Dívat se, usínat, pojídat, nacházet se v prvním patře a pomáhat s přípravou. I zde všechny možnosti kromě té poslední byly účastníky bohatě využity. Návštěvníci mohli strávit noc střídavě nejen ve čtyřech kinosálech (divadlo a učebny fyziky, zeměpisu a programování vybavené dataplátny), ale také v improvizované kavárně zřízené ve třídě č. 101 či spací místnosti umístěné opodál. Co se týče programové skladby, bylo dbáno na rozličné chutě obecnosti i omezenou (ač přece na školní podmínky pro mnohé nepochybně překvapivou) kapacitu a počet kinosálů. Základní osou tak byla soustava čtyř oddělených koncepčních linií, jež každá odehrávala se v jiném biografu. Jedna skupina zvala se dokumentární (např. Koyaanisqatsi), druhá seversky černou (kupř. Kurz negativního myšlení), třetí náročnou (natolik, že některé snímky organizátoři raději zapomněli doma) a čtvrtá humornou (mj. V Bruggách). Jak je jistě patrné, akce proběhla beze smítek a, bude-li vůle, ochota a chuť, může se opakovat.

● **Předprodej bytů na KAJETÁNCE úspěšně ukončen, zahajují se přípravé práce pro výstavbu Praha 4. 3. 2010** – Developerská společnost BOZNER s.r.o. pokračovala tento týden k další fázi výstavby připravovaného luxusního rezidenčního projektu KAJETÁNKA v pražském Břevnově. Přípravné práce včetně revitalizace parku na základě povolení a pod přísným dozorem odboru dopravy a životního prostředí úřadu Městské části Praha 6 tak následují úspěšně ukončení předprodeje bytů připra-

PORTRÉT listu

PhDr. Kateřina Bečková

Rodačka z Bubenče, výborná znalkyně staré Prahy a autorka řady knih edice Zmizelá Praha: Staré a Nové Město, Hradčany, Malá Strana, Zmizelá nádraží a železniční tratě atd. Je také autorkou velkého množství odborných článků o Praze zejména v renomovaném časopise Klub Za starou Prahu. Na letošním valném shromáždění 30.1. 2010 byla dr. Bečková znovu zvolena do čela tohoto spolku.

vovaného luxusního rezidenčního projektu, a to o tři měsíce dříve oproti původnímu plánu. Zájem o bydlení na KAJETÁNCE se koncem roku zintenzivnil. „Díky tomu jsme rychleji pokročili dále. Spuštění financování výstavby první fáze projektu KAJETÁNKA a dodržení dalšího časového harmonogramu bylo totiž přímo závislé na zájmu klientů a rychlosti, s jakou budeme schopni dohodnout množství rezervčních smluv uzavřít,“ komentovala zástupkyně developera, paní Andrea Straube. „Takový úspěch, zvláště vzhledem k dnešní situaci na trhu, přičítáme především celkové kvalitě projektu Kajetánka, krásné lokaci a luxusnímu provedení“ dodává Andrea Straube. V současné době jsou nabízeny byty v prvních dvou bytových domech. Klienti si vybírají z bytů v kategoriích GARDEN, CLASSIC a prostorných bytů PENTHOUSE. Některým bytům náleží soukromá část zahrady, všechny ostatní mají terasu nebo balkon. Součástí každého bytu budou sklepní kóje a garážová stání. Zájem ze strany klientů je i o stylové a velkoryse prostorné bydlení v barokní oranžerii, která se stejně jako historická vila dočká rekonstrukce. Celý projekt bude zasazen do soukromí bohatě zeleně zrenovovaného anglického parku. Koncem ledna oznámila společnost BOZNER s.r.o. vítěze výběrového řízení na dodavatele stavby, jímž se stala tuzemská společnost Metrostav a. s. S výstavbou projektu se má začít na počátku dubna letošního roku, s jeho ukončením je počítáno na konec roku 2011. Na projektu se kromě společnosti BOZNER s.r.o. spolupodílejí Lapid Capital Ventures Ltd. a Quinlan Private. Obě společnosti dlouhodobě působí na území střední a západní Evropy v oblasti prvotřídních nemovitostí. Quinlan Private spravuje majetek v hodnotě přesahující 10 miliard eur. V portfoliu České spořitelny, partnera projektu KAJETÁNKA, je v Praze několik dalších rezidenčních projektů.

pokračování na straně 6

vuje školy již od 3 roků a stráví v nich 16 let. Do 6 let věku děti se jedná o předškolní výchovu v mluvené formě lucemburštiny. Základní škola trvá 6 let a polovinu všech hodin tvoří výuka francouzštiny a němčiny, vzdělávání na střední škole zabere dalších 7 let a kromě tří předchozích jazyků zahrnuje i výuku angličtiny a dalšího nepovinného jazyka (nejčastěji portugalština, italština nebo španělština). Vzdělávání ve státních školách je poskytováno bezplatně, zdarma

Třemi redakčními fotografiemi se ještě vracíme k letošnímu masopustu. To proto, že na horní je jako první zleva u stolu na živnostenském maškarním bále v Pyramidě Jan Záruba, o němž tamtamy v Praze hovoří jako o faktickém korunním princí příštího starosty v Praze 6. Na prostřední fotografii je převor P. Siostrzonek, který právě tahá lístky tomboly na maškarním bále, který si nenechá ujít. Vedle něj je předseda živnostenského spolku T. Hudera, Zuzana Kasalová / s papíry v ruce/, výtvarnice a autorka pěkných spolkových plakátů, Hana Kasalová a kousek pokladníka Miloše Kasala. A že masopust není jen záležitostí spolků a škol dosvědčuje spodní fotografie: v Domě s pečovatelskou službou v Liboci si vyzdobili jídelnu, připravili zabijačkové hody a pak si při dechovce zatančili a zapívali.

pokračování ze strany 5

● **Co je u nás nového.** V Základní škole s rozšířenou výukou jazyků v Břevnově tomto školním roce poprvé chystáme zahraniční poznávací zájezd pro děti z prvního stupně. Na jaře pojedou žáci pátých tříd do Holandska. Cílem našeho výjezdu je, aby se žáci alespoň částečně seznámili s kulturou, zvyky a tradicemi jiné země, dostali příležitost vyzkoušet si své jazykové znalosti a dovednosti v praxi a získat sebevědomí v používání jazyka s rodilými mluvčími. Dále se nám konečně podařilo připravit i zahraniční studijní pobyt pro žáky 2. stupně, kteří se učí španělsky. S tím jsme měli dlouho problém, protože jsme nemohli získat žádné kontakty. Nyní by v květnu měli naši španělštináři vyrazit do Katalánska, a to nejen za poznáním, ale především do škol, kde budou mít možnost seznámit se s výukou, případně navázat kontakty s novými kamarády. V rámci Fondu partnerství rovněž připravujeme pobyt ve Švýcarsku ve francouzském kantonu a dále návštěvu Evropského parlamentu pro žáky 9. ročníku. Obě tyto akce jsou určeny dětem učícím se francouzsky. Pak bychom rádi vyjeli opět do USA, tentokrát však v rámci výměnného pobytu, který chystáme, ale obávám se, že všechny tyto akce se nám podaří uskutečnit až na podzim. V neposlední řadě také uvažujeme o otevření prvních tříd, neboť poptávka je poměrně velká. Zatím o všem jednáme se zřizovatelem, definitivní postup se teprve dohodne.

M. Pácalová, ředitelka školy

● **Ředitelé škol v Lucembursku.** Ve dnech 23. - 25. února 2010 navštívila skupina ředitelů základních a středních škol z Prahy 6 tři školy v Lucembursku. Na základě iniciativy velvyslanectví ČR v Lucembursku výjezd připravila MČ Praha 6 ve spolupráci s lucemburským ministerstvem školství. Školský systém v Lucembursku je výrazným způsobem zaměřen na výuku cizích jazyků – oficiálními jazyky této půlmilionové země je lucemburština, němčina a francouzština. Od zájemců o zaměstnání v Lucembursku je vyžadována i znalost angličtiny. A všechny tyto jazyky jsou v lucemburských školách vyučovány. Jak byli účastníci v průběhu návštěvy první školy informováni zástupci tamního ministerstva, povinná školní docházka je zde jedenáctiletá a začíná ve 4 letech. Většina dětí však navště-

je i veřejná doprava do škol. Soukromé školy jsou v Lucembursku zřizovány jen výjimečně. Propracovaný systém jazykového vzdělávání v Lucembursku byl do jisté míry vynucen historickým vývojem a vysokým počtem dětí - cizinců ve školách, jež v lekteřkých třídách převyšuje hranici až 50%. Tomuto stavu je přizpůsoben i počet žáků ve třídách, v základní škole je to průměrně 12 žáků, na střední škole 22 žáků. Všichni učitelé musí být schopni vyučovat ve všech třech oficiálních jazycích. Jako úřední jazyk bývá nejčastěji využívána francouzština, v ulicích pak převažuje lucemburština, která byla jako úřední jazyk schválena až v roce 1984. Ředitelé a ředitelky navštívili spolu se zástupci MČ Praha 6 jednu základní školu Ecole fondamentale Gasperich a dvě střední školy – všeobecné gymnázium Lycée des garçons a odbornou školu Lycée technique de Bonnevoie. Odbornou školu navštěvovalo 1700 žáků a vyučovalo v ní 200 učitelů. Přijetí bylo všude velmi vstřícné a kromě možnosti několika přímých náhledů do průběhu padesátiminutových hodin všech úrovní vzdělávání bylo hodně prostoru věnováno diskusím a výměně zkušeností s učiteli, vedením škol a zástupci ministerstva. Příjemným zážitkem bylo i přijetí v historické budově Vělvyslanectví ČR v Lucembursku. *Karel Čermák*

● **Připomínka pro kulturní komisi m.č.** Před 125 lety se narodil a před 40 lety – 21. února 1970 zemřel v Liboci mistr regionální kresby malíř Antonín Kubát, rodák z Ruzyně, absolvent Umělecké průmyslové školy a Akademie umění v Praze. Můžeme jen litovat, že v r. 1919 získal místo profesora kreslení na gymnáziu v Přerově a ne třeba v Praze, protože by Praha měla vynikajícího malíře ulic, zákoutí a postav lidí, motivy, se kterými se nyní pyšní na Haně. Přesto byla jeho oblíbeným námětem Hvězda, Ruzyně, Liboc, takže kdyby se uskutečnila výstava jeho akvarelů a perovek, které si považuje řada muzeí, galerií a sběratelů, byla by to umělecká událost.

● **Prýč s čarodějnicemi!** Na vědomost se Břevnovákům a všem sousedům dávám, že v pátek 30. dubna 2010 bude se opět u Břevnovského kláštera konat veřejné pálení čarodějnic u čehož budou stánky s občerstvením, velký stan s dvorní kapelou Netopýři, kteří doprovodí hanebné čarodějnice ke všem čertům. Hranici připraví jako obvykle členové břevnovského skautského oddílu Jeleni. Sraz v 17.00. Hranice bude podpálena o devatenácté hodině. Na tradiční akci jste živnostenským spolkem srdečně zváni.

● **Poslední zpráva!** 31. března 2010 se narodil starostovi Tomáši Chalupovi a paní Kateřině Chalupové kluk. Dostal jméno David. Blahopřejeme!

KULTURNÍ SERVIS

♦ Při příležitosti 20. výročí 17. listopadu 1989 Národní muzeum otevírá výstavu v nové budově Vinohradská 1, Praha 1. Výstava ZA SVOBODU/BE FREE se věnuje období moderních dějin a aktuálním tématům. Potrvá do 6. 7. 2010.

♦ Na budově bývalého FS byla 16. 11. 2009 odhalena pamětní deska Alexandra Dubčeka.

♦ Umělecko průmyslové muzeum v Praze zve návštěvníky do Galerie Josefa Sudka, Úvoz 24, Praha 1, je otevřeno od středy do neděle 11-17 hod. / duben 11-19 hod./ Výstavu můžete vidět do 18. 4. 2010.

♦ Stáří Země se odhaduje na 4,5 miliardy let. Národní muzeum uspořádalo grandiózní výsta-

Mladý sloupek

*Jarmila
Häringová*

JIŽ SMUTNÁ ZIMA ZHYNULA

Když chlapi zjara z kukul vylézají, hned člověku je lépe na světě!
Největší půvab dlouho chybí máji, dokud se krása v nohavicích tají
ta hra, co patří k letní paletě, hra skvostně vymodelovaných svalů,
že by si člověk poplácal a štíp!

Zima je pryč, co dala málo k málu!
Hleď, holka, co se ještě topíš v žalu,
vstříc krafasům – a hned ti bude líp!

Jak to chodí v našem domě

**Jeden den z těch mnoha, které jsem už
prožil v Domově s pečovatelskou službou
v Praze 6 – Liboci...**

Přiznávám, moc se mi sem nechtělo, musela jsem totiž opustit svou milovanou kočičku. Pro domácí miláčky zde není místo. Proč, to jsem pochopila velice brzy. A dávám všem, kdo o tom rozhodli, za pravdu. Je zde příliš krásně, příliš čisto, příliš voňavo na to, aby zde mohli žít i domácí mazlíčci. Nelitují, díky dobrým lidem je o mou jedinou opravdovou přítelkyni skvěle postaráno. A toto vědomí mě smířilo s životem zde.

Chcete vědět víc o našem životě zde? O životě těch, kteří už nemohou pracovat, protože své si již odpracovali. Proč ne, ráda vám o něm povím. Protože jsem zde poznala mnoho dobrých lidí, mnoho zajímavých lidských osudů.

vu PŘÍBĚH PLANETY ZEMĚ, která končí 6. 7. 2010. Ve vstupní hale muzea je u nás největší vystavený meteorit Muonionalusta, pozemské stáří je odhadováno na 800-900 tis. let.

♦ V klášteře sv. Jiří na Pražském Hradě je otevřena do 30. dubna výstava AUGUST BEDŘICH A LOUISA PIEPENHAGENOVÍ. Další výstava, kterou připravila Národní galerie v Praze, se koná v 1. patře kláštera sv. Jiří a je věnována malíři Karlu Svobodovi.

♦ Ve Šternberském paláci připravila NG výběr ze Sbirky Kolovratů Krakovských Liebsteinských v Rychnově nad Kněžnou. Výstava je otevřena denně kromě pondělí od 10-18 hod. Volný vstup každou první středu v měsíci od 15-20 hod. Pravidelné komentáře.

♦ Nová publikace NG nese název: Umění přelomu tisíciletí ze sbírek Národní galerie v Pra-

Takže – vítám vás v našem domově. Tak jako mne vítaly milé pečovatelky i spolubydlíci. Když mě život donutil uvažovat o nástupu do tohoto zařízení, bláhově jsem si myslela, že život pro mne pomalu končí. Opak je pravdou, začíná jen jeho nová etapa. Kupodivu zajímavější než ty předešlé. Jste totiž najednou v kolektivu lidí přibližně stejného věku a nezbyvá než se přizpůsobit. V mladších letech si člověk myslí, že v těchto zařízeních se už jen čeká na konečné zúčtování. Omyl, a kardinální! Domov pro člověka, který překročil hranici produktivního věku, žije svým bohatým životem.

Ráno se pozdravíte se spolubydlíci (každý má svůj pokoj), nasnídáte se, a než přijde poledne, stačíte si uklidit, vyslechnout si novinky, paní pečovatelka vás přijde pozdravit a přitom zjišťuje vaše potřeby, tedy co nakoupit, když už nohy moc neslouží, pozeptá se po vašem zdravotníku, dnes se například ptala, zda by byl zájem o drobné cvičení na protažení a podobně, že by zajistili cvičitelku. Zájem pochopitelně je. Lze se objednat ke kadeřnici či na pedikúru, objednat si vyprání prádla, její potřeba, zajít si k lékaři. Ordinance je v přízemí budovy.

Nu a při drobných každodenních starostech uběhne čas a je oběd. Někdo si vaří sám, někdo odchází do jídelny. Pochopitelně jídlo se dováží. Mimochodem, v tak hezkém prostředí, jako je naše jídelna – na stole ubrusy a květiny -, chutná a je v dostatečném množství. U stolu se ještě proberou důležité věci, jako je odpolední odpočinek – každý si po obědě v duchu mota „Po dobrém obědě si jít lehnout, po špatném ani nevstávat“ rád v poloze ležmo narovná záda -, kam se půjde na procházku, zda se sejdeme ve společenské místnosti na pokec atd. atd. A každý si jde po svém. Někdo skutečně odpočívá, někdo hurá na autobus a nakoupit si do Billy na Dědinu nebo na Petřiny, někdo očekává návštěvu. Někoho z rodiny nebo z bývalých, vlastně stále současných přátel.

Na „pokec“ si ráda zajdu. Líbí se mi. Na rozdíl od drbáren na pracovištích anebo těch sousedských má své kouzlo v tom, že nikdo nikoho nepomlouvá. A v tom je asi tajemství spokojeného a klidného života ve zdejších domově. Že lidé si povídají o tom, co je zajímavé, a vzpomíná se na to, co jsme prožili v mládí. Člověk najednou cítí, že není sám, že má kolem sebe lidi, kteří mu rádi pomohou třeba jen slovem, radou či úsměvem. Myslím, že v dnešní uspěchané době je náš domov oázou klidu a pohody.

Mirka Brtnická

ze 1990 – 2009. Slavnostní křest se konal 9. února 2010.

♦ GHMP Dům U Zlatého prstenu připravila expozici PO SAMETU. Otevřeno: út-ne 10.00-18.00 hod., v Městské knihovně, 2. patro probíhá výstava k 90. nar. Zdeňka Sýkory. Otevřeno do 2. 5. 2010.

♦ Do 30. 6. 2010 v prostorách Muzea Montanelli, MuMo probíhá výstava s názvem King of Art 1., Autoportrét V. Bedřich Dlouhý. V MuMo Praha 1, Nerudova 13 je otevřeno: út-so: 12.00-18.00 hod., ne: 12.00-16.00 hod.

♦ V Poštovním muzeu Nové mlýny 2, Praha 1, probíhá výstava OLDŘICH KULHÁNEK poštovní známka a drobná grafika, která potrvá do 25. 4. 2010. Otevřeno denně mimo pondělí a státní svátky od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin.

vosa

JAKÁ JE ŠKOLA V N

Co je pro naši školu typické?

Především krásné a zdravé prostředí na západním okraji velkoměsta, přitom s bezvadným dopravním spojením. Školu stále modernizujeme a rekonstruujeme, aby se nám tu líbilo.

Tým žáků vedený Mgr. Vladkou Koreňovou vybojoval v soutěži OPEN-WORLD 2009 Cenu za náročnost anglického textu a Zvláštní cenu P-6.

Když je s některým žákem náhodou zle, je tu školní psychologka, která má vždycky radu pro děti i rodiče. A komu pomáhá spíš něco jiného, najde útěchu v naší vynikající, moderní školní jídelně.

Do naší typické budovy s velkou školní halou nacházejí cestu nejen žáčkové naší mateřské školy, ale i častí návštěvníci z MŠ Bubeníčková, MŠ Libocká, MŠ Volavkova, MŠ Sbíha-

Mistrovská sestava skupiny aerobiku SPORTÝNA na celostátních přeborech, v níž zazářily (viz foto) žákyně naší školy Polina Juránková, Kateřina Smišková, Eliška Bernardová (7.B) a Anežka Bernardová (4.A)

vá a MŠ Na Okraji. Dobře se nám osvědčuje projekt výuky anglického jazyka od 1. třídy, přičemž druhý jazyk (nyní je to němčina, o níž byl největší zájem) se zařazuje od 7. třídy. Ke známým symbolům školy patří už půl druhé desítky let stále se modernizující počítačové zázemí – tři vybavené učebny, internetová knihovna atd. V každém ročníku máme třídu s rozšířenou výukou informatiky.

Základní škola pořádá společné akce pro děti a rodiče – sportovní a zábavná odpoledne, rozsvěcení stroměčku, Vánoční trhy školy, předprázdninové slavnosti Zamykání školy. Žáci a hosté tu vystupují v programu, pořádají se prodeje pro naše dobročinné sbírky. Podobně spolupracuje s rodiči žáčků i mateřská škola, tak se například konalo zahradní posezení dětí a dospělých u ohničku Vítání podzimu.

Naše nejdelší tradice – sport

Postupně od otevření školy roku 1962 byl vybudován sportovní areál, tartanová dráha, školní hala, dvě tělocvičny. Tyto výborné podmínky nemohly nepřinést zájem a výsledky ve sportu. Od počátku převládala specializace na atletiku, dlouhá léta se tu hrál i basketbal.

V posledních letech je u nás velký zájem o aerobik. Máme svůj oddíl a v hale se u nás pořádají velké soutěže, nejznámější je Petřinský pohár. Trvá spolupráce s oddíly stolního tenisu, taekwon-do, s jednotami USK a Sparta.

V každém ročníku máme třídy s rozšířenou výukou tělesné výchovy a sportovních specializací.

Kdybychom měli vypočítávat všechny úspěchy, těžko by stačil tlustý sešit. Jen jména namátkou: František Jansa, Lukáš Pollert, Jana Veselá. A k tomu poháry primátora, starosty, první místa v celostátních přeborech...

Kdo má rád pohyb, najde u nás zázemí.

Talenty podporujeme, jsme přece ŠKOLA PRO ŽIVOT

Když někdo něco umí, obvykle se to pozná ve výuce nebo ve školním klubu. Náš klub má zhruba patnáct kroužků. Je tu keramický ateliér s vypalovací pecí, skleníkové hospodářství. Obdivována je stále hlavně naše chovatelna. Tu podporujeme i z výtežků sběru papíru.

Desítky let má škola vlastní skupinu scénického tance nazvanou Primavera, která vystupuje i v zahraničí. Přímou linií

NEJLEPŠÍCH LETECH

vedoucích byste se dostali na dosah legendární Isadory Duncanové. U ní studovala Jarmila Jeřábková, její asistentkou byla zakladatelka souboru Hana Pivcová a dnes vede skupinu její nástupkyně Zdeňka Bartošová.

Výtěžkem z prodeje našich výrobků, z Vánočních trhů školy atd. podporujeme rovněž nadaci Život dětem a nadaci Chrpa. Stálý kontakt má škola s pražskou ZOO – adoptovali jsme orla východního.

Žáci naší školy se již tradičně úspěšně prezentují ve vědomostních soutěžích i sportovních přeborech. Mnozí z nich dosáhli i nejvyšších met nejen v rámci městské části, ale také města, ba dokonce i na republikové úrovni.

Z předmětových olympiád připomeňme jména Aničky Mašatové, Hanky Humlové nebo Markéty Fraňkové, Filipa Švece či Leontýny Bártové a Jakuba Kadery. V posledním ročníku Dějepisné olympiády se jako tři nejlepší z Městské části Praha 6 dostali až do celopražského kola žáci naší školy – Petr Sluka, Filip Morys a Matěj Sedlák.

Bývalí finalisté olympiád a soutěží dnes studují na prestižních středních nebo vysokých školách.

Úspěšně se zúčastňujeme předmětových olympiád, úspěchy na celostátní a krajské úrovni máme zejména v českém jazyce a dějepisu. Podporujeme hudebně a výtvarně nadané žáky, jako jsou mladý herec Filip Cíl nebo úspěšný grafik Petr Uzel. Od roku 1992 pracuje školní redakce, která v bohatších dobách pravidelně vydávala tištěný školní časopis, nyní přešla na internet. Od roku 2005 se současně zabývá i recitací - vystupujeme v městské části a spolupracujeme s břevnovskými organizacemi.

Škola na veřejnosti

Zapojili jsme se do charitativní činnosti. První etapa naší pomoci směřovala před deseti lety na Balkán, postupně z toho vznikla trvalá spolupráce s mezinárodním hnutím Stonožka – jí zasíláme každoročně mnohatisícové částky z prodeje a Vánočních trhů školy.

Spolupracujeme s Českým svazem bojovníků za svobodu, jak při samostatných či společných vzpomínkových akcích, tak i vystoupeními recitační skupiny. Poprvé hlouběji to bylo roku 2003, dnes již jde o stálé přátelské spojení. Podobná spolupráce je navázána s organizací seniorů na Petřínách.

Pořád se tu něco děje, pořád se tu něco mění. Lidé odcházejí a přicházejí. Velká žlutá budova v Šantrochově ulici obklopená zelení petřinské přírody stojí dál. Už se osvědčila, už je to značka. Petřiny – Jih

(redakce M.F., V.K.)

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
 tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
 mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
 e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA PETŘINY – JIH,
 162 00 PRAHA 6 – BŘEVNOV, ŠANTROCHOVA 1800/2**

www.petrinyjih.cz

tel. 235 361 223, fax 235 352 257, 220 611 081

skola@petrinyjih.cz

1909–2009: 100 let střešovické vozovny

Závěrem – do třetice, se vracíme ke kulatému výročí střešovické vozovny, opět prostřednictvím vyprávění Milana Mikeše z Petřín, který zde léta pracoval. Je na fotografii s těžkým klíčem. Současně z redakčního archivu přikládáme pro ilustraci foto „pravé elektriky z osádkou z dvacátých let, jak pózuje před střešovickou vozovnou. Ve vozovně, které také kdysi hrozilo zboření, jak je u nás zvykem, je dnes úžasně muzeum tramvají, které k prohlídce s nadcházející sezónou vřele doporučujeme.

Milan Mikeš: Zvláštní nástroj šprinták

Do Střešovické vozovny jsem šel pracovat jako ještě nevyučení elektromontér z tehdejšího OUSPZ I3 (odborné učiliště státních pracovních záloh), které spadalo pod kolos ČKD Stalingrad. Po příchodu z poměrně učeného prostředí učiliště nás tehdy čtyři učedníky očekávalo zakonzervované prostředí, které pamatovalo hodně vzdálené předválečné období. Byl rok 1955, zima se blížila ke konci a nám byly přiděleny dřevěné skříňky v prostínech uzounké šatně. Tato šatna v té době sloužila taky jako jídelna, takže se jedlo na dlouhé dřevěné lavici, bez stolů a to z různých kastrůlků, přičemž cikorka či čaj se pily z patentních lahví od sodovek. Obědy se dovážely z vývařovny na Hládkově, byly to mrzké porce a stačil na ně hodně malý kastrůlek. Zkrátka, dostali jsme se do prostředí, které se naprosto lišilo od toho, kde jsme jako učedníci pracovali. Největší rozdíl byl, ale v tom, že Dopravní podnik prakticky nepřijímal žádné lidi a tak personál představoval v našich očích samé staříky a fotry. Věkový rozdíl odpovídal nejméně jedné generaci, nejbližší věkem nám byl pětáctýřicetiletý zámečnický Vonásek. Většina staříků vyžadovala úctu a na druhé straně se nám snažila různě radit a poučovat. Trochu k nám měli odstup, protože jsme byli elektrikáři. Přestože tramvaj je protkána dráty a elektrickým zařízením, byli všichni od černého řemesla a nefeklo se jim, ale i nám jinač než zámečnicki. Po celou dobu, co jsem pak na vozovně pracoval, se neslo halami volání řidičů či průvodčích „záamečnicki“. To vždy, když tramvaj měla nějakou závadu, nesvítla nějaká žárovka nebo nebylo v zásobníku dostatek písku. Parketa starších kolegů byla zejména u kovadliny a při kování, které většinou dobře ovládali. Jakoukoli naši činnost u kovadliny při výrobě náradí pečlivě sledovali a rádi se předváděli. Je nutno uznat, že české ruce se v tomto případě nezapřely. Ne všichni, ale byli tací. První naše řemeslné pokusy u kovadliny se vázaly k výrobě základních řemeslných pomůcek, jako byl důlčik, v té době

ještě po staru kilner, sekáče, a zejména pak šroubováky. Výroba náradí spočívala v tom, že jako výchozí surovina sloužila stará péra. Ta se nahřála ve výhni do červena a na trnu v kovaném svěráku rozbila zhruba do délky jednoho metru. V případě, že se jednalo o výrobu např. sekáče, bylo nutno narovnat prasklé pero z podvozku tramvaje. Jako vůbec nejlepší ocel na výrobu šroubováků sloužila zdvihátka z leteckých motorů, které pocházely z války. Takové šroubováky vydržely všechno a dva z nich mám dodnes. Tak to tenkrát vypadalo z vercajkem, snad jen stranové klíče menších rozměrů byly originály od výrobců. Klíče určené k práci na spodcích tramvají však měly úctyhodné rozměry a váhu a byly zásadně kované, nejinak tomu bylo u trubkových klíčů. Za vrchol řemeslného umu se pokládal „šprinták“. Byl to šikovný nástroj zhotovený z pera o průměru cca dva centimetry, jenž byl vykovan do špičky a ohnut u konce tak, aby sloužil k odstraňování zarezivělých závlaček. Při výrobě

bylo na závěr nutno část šprintáku kalit a část popouštět tak, aby vydržel rány kladivem a zároveň se v oku závlačky neulomil či neohnul...

Brzdy nebo okolky

Každodenní život dělníka na vozovně začínal ráno v 7.00, kdy docházelo k rozdělení práce. Na tento rituál se jen tak nezapomíná. Náš život učedníků nezačal jinak, než právě tímto ranním nástupem. První co mě zaujalo, byl zvláštní zápach, který se linul halou a pak řada stojících dělníků před dlouhým ponkem s kovanými svěráky. Nad ponkem se u stropu nalézala dlouhá hřídel a kožené řemeny pohonu archaické transmise. Široké řemeny přenášely sílu z elektromotoru „duda“ na monstrozní vrtačku a dvě brusky, z čehož jedna byla klasická písková s nádobkou na vodu, skvělá k dobrušování ostří. Jak jsem záhy pochopil, zvláštní zápach pocházel od karbidů, které již ti pilnější měli připravené k nástupu. Ty bylo potřeba předtím ošetřit, vysypat vyhašený karbid a znovu naplnit vodou a karbidem. Přitom největší starost byla s hořákem, který se ucpával a bylo jej nutno pročistit tenkým ocelovým drátkem. Starší tento úkon bez brýlí nezvládli a často u toho nadávali. Každý z mistrů ranní přidělování práce prožíval jinak. Jeho autorita se projevila v tom, jak kdo komentoval převezí malého lístečku, který stroje oznamoval, co kdo má ten den za práci. Mistr z nižší autoritou musel leccos přeslechnout. Zpravidla byl dotčným vyzván, aby s takovou prací šel někam.... Hesla na lístečku byla stručná jako například „brzdy, špalky na voze č. 3090, okolky, košťata na č. 2597, regulátor na č. 2560 a to v případě řemeslníků. Pomocníci a pomocnice dostávali stejné lístky, s hesly jako, okna, vnitřky, písek a podobně. Rozdělení probíhalo v době, kdy již začínaly zatahovat tramvaje a řada pracovníků stála čelně proti kolejím, kam zatahovaly soupravy. Zatahování byl úkon, který vyžadoval dobrou komunikaci průvodčích ve vlečňáku, který jel při zatahování vpředu a řidiče motoráku. V té době byla mezi průvodčími a řidiči i řada žen. Jejich původní profese byla různá, mnohé nastupovaly přímo z domácnosti a zatahování pro ně bylo černou můrou. Nezřídká nás žádaly, abychom za ně zaskočili do vlečňáku či jim nějak pomohli. To jsme se zájmem prováděli zejména o prázdninách, kdy nastupovaly jako průvodčí studentky brigádnice. Znamenalo to stoupnout si k brzdícímu kolu a být vizuálně v kontaktu s řidičem motoráku, který pak zastavil celou soupravu. Jeden ze způsobů byl také ten, že průvodčí signalizovali řidiči cinkáním a tak mnozí zběsile tahali za šňůru zvonku s cílem zastavit soupravu. Souběh různých okolností, jako únava, zarosená okna, špatně seřazené brzdy, špatná domluva a spěch zadělaly na to, že souprava někdy včas nezastavila. Něco podobného jsem zažil jedno ráno právě při nástupu. Nutno říci, že většina pracovníků byla na základě zkušeností ve střehu a zatahování vnímala s velkou pozorností a s podobnou eventualitou počítala. „Dvacitka“, která zatahovala toho dne na 12. kolej, nešla nijak rychle a to až do doby než se přiblížila ke konci koleje. V tom momentu řidič náhle přidal a vyděšená průvodčí nevědic, zda cinkat či brzdit ruční brzdou, bezmocně hleděla na hejno prchajících lidí před vlečňákem. Byl to mžik a řada pracovníků byla rozetnuta vlečňákem, který se zastavil teprve po tom, co nárazník skončil ve zdi vozovny. Kované svěráky, který stál soupravě v cestě vydržel, ale z fošen na ponku zůstala jen hromada třísek. Kupudivu nikdo nebyl zraněn a ani emoce nepřesáhly víc než několik poznámek na adresu řidiče a třesoucí se a bleďé průvodčí....

Z policejního deníku

2. 12. Ještě k večeru byl u Kutinovy vrby – dnes Anastázova 22 v Břevnově – přivázan fetězem za strom na fest přivěs šedé barvy s modrou plachtou. Lidé kolem. Přijeli autaři, přivěs odvezli Škoda: 30 tisíc. – **Kolem 15 hodiny zazvonili** dva běloši v ulici Na Dračkách v seniorském domě na starší paní a že potřebují nechat vzkaz kamarádovi, co tu bydlí. Když je pustila do bytu, odcizili jí starožitnosti v zrcnou minci oceněnou na 100 tisíc a briliantový prsten za 14 tisíc.

3. 12. V pravé poledne do Junácké 19 vstoupil muž, zazvonil na starší paní a že nese přeplatek. To se ví, měl jen velké peníze, potřeboval rozměnit. Paní ho pozvala dál a když si všiml, kde má peníze, sebral jí 95 tisíc a chvatně odešel. – **Ve 13,30 zloděj – nově působící v právě otevřeném Kauflandu** na Vypichu – sebral jedné paní z nákupního vozíku bílou tašku, kde měla vše: doklady, peníze, platební karty, brýle, stravenky atd. Škoda: 7,5 tisíce. – **Denní autaři odvezli** z Roentgenovy ulice zánovní Fabii combi modrou za 300 tisíc korun.

4. 12. Před sedmou večerní nakupoval muž v Kauflandu na Vypichu. Koukal do regálů a místní zloděj mu odnesl z košíku koženou aktovku černé barvy, obsahující doklady, rodné listy a šest platebních karet. Škoda: 14 tisíc. – **Z Diskařské ulice na Strahově zmizel vůz** VW Sharan stříbrný. Škoda: 250 tisíc.

5. 12. V ulici U Kolejí v Liboci se mladý pošetilek A.P. postavil k drážíkům tak blízko, až ho příjezdějící osobní vlak odhodil. Ihned volána záchranka a muž s mírně poraněnou hlavou a nohou převezen do vojenské nemocnice na pozorování. Na místě uvedl, že se nechtl zabít, ale jen zkušel, jak těsně může k příjezdějícímu vlaku. Zato strojevedoucí musel k protokolu, foukat, zda nepil, z inspektorátu dopravy přijela komise. – **U restaurace Studna v Libocké 20** po šesté večerní zloděj rozbil boční okno Mercedesu a odnesl si věci uložené v autě: dvě extra dýmky pro znalce, titanové brýle, švýcarský důstojnický nůž a další drobnosti, přičemž poškodil elektrickou zásuvku auta. Celková škoda: 50 tisíc. – **Kapsář ve službě** vyfoukl zákazníkovi v Bille na Bělohorské 101 mobil z kapsy bundy. Škoda: 6 tisíc.

6. 12. Krátce po 18 hodině přitočil se zloděj k šedé Fabii v ulici 8. listopadu, rozbil boční okénko a chmátl po modré sportovní tašce, kde byly osobní věci, peníze, fotoaparát, platební karty. Škoda: 43.500 korun. – **O kus dále v téže ulici** rozbito boční sklo Škoda Super a vnitřek auta vykuchán. Odmontován panel, navigace, radiopřehrávač. Škoda: 77 tisíc korun.

7. 12. Oznámení vedoucím herny baru Jimmy v Radimově ulici, že od 1.8. do 30. 11. 2009 si barmanka podniknu část tržby brala domů. Škoda: 142.090 Kč. – **Z pokoje kožního oddělení Vojenské nemocnice č. 4** odcizena z nočního stolku portmonka s hotovostí 8.700, občankou a platební kartou.

9. 12. Na parkovišti v ulici U Stanice zmizela Octavia černá se značkou Ústeckého kraje. Škoda: 450.000 korun. – **O dva dny později** zde autaři odvezena Toyota Corolla modrá za 200 tisíc.

11. 12. Před půlnocí mladý sprejer J.B. – jen tak – zamazával černou barvou časové údaje tramvají na zastávce Marjánka na Bělohorské, právě když tudy přejížděla patrola Městské policie. Když se vzájemně spatřili, sprejer se dal na bezhlavý útek dolů po schodech do ulice Pod Marjánkou. Jeden strážník s výkřikem „Stůj, Městská policie“, za ním. Mladík nezvládl běh, zakopl a už ho měli. Začal se však ruče bránit, takže strážník byl nucen použít donucovací prostředky – chvaty, hmaty, stisky, podle par. 18 odst. 1 písm. a) zákona 553/1961 Sb. o Obecní policii a přesně podle českého paragrafu 76 odst. 2 zákona 141/1961 Sb. mladíkovi zamezil v útěku. Dostal klepetu. Poté byl úředně dotázán, zda se cítí být jakýmkoliv způsobem zraněn a zda nežádá nějaké lékařské pomoci. Mladík však žádal ošetření, protože si natloukl na schodech a začal hlasitě volat lidi o pomoc. Přál si zásah Policie ČR a znovu a znovu se pokoušel prchnouti. Když přijela policejní patrola, zjištěno, že je černou barvou také pěkně zřízená nedaleká telefonní budka. Vše nafoceno, sprejer šetrně převezen do Vojenské nemocnice, následně vyslechnut na břevnovské policii a v půl čtvrté ráno propuštěn. Nic se nestalo. Škoda: 1000 Kč.

12. 12. V nadzemním bytě v ulici U Stanice v Liboci došlo k tzv. zahoření lidského těla, kdy se od nedopalku cigarety vznítil oděv na starší ženě, žena uhořela a vznikl požár bytu. Škoda: 10.000 Kč.

14. 12. Mezi 15 až 22 hodinou zloděj využil nepozornosti personálu v prodejně Žabka na Bělohorské 125 a z volně přístupné kanceláře odnesl 27 kartonů kuřiva Marlboro, stírací losy Szaky za 30 tisíc, stravenky za 3.325 Kč a další, celkově za 58 tisíc korun. – **24 kusů prstenů** z bílého zlata s diamanty odcizil specialista ze sklepního trezoru v ulici Na Zátor-

ce. Sídlicí zde firmě vznikla škoda 720.000 Kč.

15. 12. Slovák M.V. od Prešova jedl a pil v restauraci U Kláštera na Bělohorské, až to dělalo za tři sta, ale na útratu neměl. Volána patrola, ta sepsala protokol a Slováka propustila. Nic se nestalo.

16. 12. Ordinační lékaře v ulici V Průhledu ve Strěšovicích navštívil noční zloděj. Vypáčil přízemní francouzské dveře a odnesl si elektroniku za 86 tisíc.

17. 12. Autaři v noci rozbili na Hládkově 2 boční okénko Škoda Super a vykuchali elektroniku vestavěnou originální navigací. Škoda: 120 tisíc. – **V Podbabské 17 přes noc** z areálu Bestaprint zmizel motocykl Suzuki WVCH i s ochrannými přilbami. Škoda: 300.000 Kč. – **Brzy zrána** po páté třískl jakýsi štamgast do výlohy nového lokálu Černá kočka na Patočkově ulici a celou výlohu z tónovaného skla rozbil. Škoda: 30 tisíc.

19. 12. Mezi třináctou a čtrnáctou hodinou štípl hotelový zloděj v Pyramidě dole ve Fitcentru ze šatnové skříňky č. 10 pánskou šrajtoflí s peněží a 5 platebními kartami, ze kterých ihned vybráno 36.000. Celková škoda: 51.648 Kč. – **Bytař ve večerních hodinách vypáčil** pevné plastové balkonové dveře ve vile v Čukrovarnické ulici a odnesl si různou elektroniku a šperky za 100 tisíc. – **Žádané přední světlomety** u Škody Octavia v Talichově ulici 5 odmontoval zloděj a odnesl. Škoda: 20 tisíc.

22. 12. V autobusu č. 174, který jel z Dejvic, tvrdě usnul muž a kapsář mu umně rozřízl kapsu kalhot a vyjmul portmonku, kde byly doklady, peníze, platební karty. Škoda: 14 tisíc. – **Odpoledne se dostavil na policejní stanici** v Břevnově vedoucí potravin U Michala z ulice Za Pohořelcem, aby nahlásil, že mu jeho zaměstnanec štípl horské kolo, to lepší, za 33 tisíc korun. – **Do neobydleného domu ve Vostrovského ulici** vlezli jacísi – mstítelé – a v 1. patře vytrhli 2 přívodní vodovodní trubky z rohových kohoutů pod umyvadlem. Tím došlo k velkému úniku vody a následnému vytopení podlah a stropů do přízemí a suterénu. Došlo i k poškození na podlaže seštosovaných knih. Škoda: min. 50 tisíc.

23. 12. V 6 hodin ráno ve Zvoníčkově ulici spěchala žena do práce. Zezadu se k ní přiblížil lapka a vytrhl jí koženou kabelku z ruky. V kabelce byly doklady, klíče, stravenky, brýle, něco peněz. Ke zranění nedošlo. Škoda: 3.300 Kč. – **Do penzionu Atol v ulici Na Petynce** k večeru vlezl zloděj. Bylo otevřeno a tak šel rovnou do bytu majitelů, kde shrábl volně položené šperky v hodnotě 50 tisíc. – **Do přízemní kanceláře v Hořálkově ulici** se vloupali bytaři. Vypáčili okno a odnesli elektroniku za 48.800 Kč, včetně letenky do Londýna a 5 tisíc.

27. 12. Po druhé hodině ranní napadl v Chyňské ulici v Ruzyni M. Z. svoji bývalou přítelkyni za to, že se s ním rozešla a našla si jiného. Smýkal s ní po podlaže, až nakonec vzal kuchyňský nůž a se slovy „ty děvko, já tě stejně podříznu“, ji tlačil ostří ke krku. Napadení si vyžádalo ošetření ženy, násilník převeden. – **Denní bytař odpoledne od 15,00 do 15,30** vypáčil jeden byt v ulici Zúzená 1 a odnesl různé věci a doklady. Škoda: 10.000 Kč. – **Během dne jakýsi fanda „wyborowi“ nastříkal** černou barvou na zeď věže severní části tribuny strahovského stadionu nápis Korona Kielce Mos 1973. Majiteli – Magistrátu hl. města Prahy vznikla škoda 10.000 Kč.

28. 12. Večer před devátou zazvonili dva lumpové na vytípaného důchodce v Domě s pečovatelskou službou v Liboci a něco chtěli. Byli už v chodbě domu, ač neznámi, vkročili k dezorientovanému důchodci dále. Jeden z lumpů ho zabavil banálním hovorem, druhý ze skříně v pokoji z plechové pokladničky vybral úspory – 42.000 Kč, načež oba odešli.

30. 12. Denní bytař přijel do ulice Nad Manovkou v Ruzyni a mezi 13 a 19 hodinou rozbil okno do pracovního rodinného domu. Vypáčil další okno do kuchyně a vše v domě pěkně rozházel, jak hledal prachy na Silvestra. Sebral ale jen drobné mince zahraničních měn a odešel. Škoda na zařízení domu: 15.000 Kč. – **Autář vyhlédl si Octavii zelenou v Jílkově 4**, rozbil okno pravých předních dveří a ze vnitřku vykuchal elektroniku za 60 tisíc. Celková škoda: 70 tisíc. – **Jiný bytař v ulici Na Višňovce v Ruzyni** rozbil skleněnou výplň okna v suterénu domu, vykopl dveře na chodbu a zde se vyražením dalších dveří dostal do několika samostatných bytů. Vše prohledal, bral jenom zlaté šperky v hodnotě 40.000, ostatní cenné, méně skladné věci, nechal na místě. Na poškození dveří a okna vznikla škoda 20 tisíc. Bytař navíc zranil hlídacího psa – německého ovčáka – něčím ho vzal po hlavě.

31. 12. Na Silvestra ráno zjistil majitel jednoho sklepa v Čilové 1, že mu někdo vyfoukl připravené zásoby alkoholu: 15 přepravek piva Gambinus, 46 kartonů vína Cinzano a šampusů. Škoda: 40.000 Kč. – **Večer toho dne neznámý vandál** prohodil cihlu výkladní skříní nonstop potravin na Bělohorské 16. Škoda: 10.000 Kč. – **Z rekonstruovaného domu Nad Závěrku 16** specialisté na „vercajk“ odnesli 2x bourací kladivo, 1x bourací kladivo Bosh, 2x příklepové vrtačky, 8x výstužné tkaniny aj. v hodnotě min. 50 tisíc, přesný seznam není ukončen.

3. 1. 2010 V noci přišli zloději do dosud neobývané novostavby v Rozdělovské 61, vypálili protipožární dveře a odnesli bourací kladivo a více jak 200 různých zásuvek a vypínačů Tango v souhrnné hodnotě 100 tisíc korun. – **Zloděj prádla v ulici Nad Kajetánskou** 3 vlezl na balkon ve druhém patře, když předtím odstranil visací zámek dveří a odnesl pověšené prádlo v hodnotě 6.000 Kč.

4. 1. Do kanceláře firmy v ulici na Hůrce v Ruzyni zloděj vstoupil, uviděl na židli pootevřenou tašku a v ní pouzdro. To vzal a rychle odešel. V pouzdru bylo všechno – doklady, 1.550 Kč, platební karty. Z účtu majitele ihned zmizelo 30 tisíc. Celková škoda: 62.000 Kč.

5. 1. V šatně objektu Sauna Vojenské nemocnice zloděj vypálil dvířka skříňek č. 4 a 11 a vybral odložené věci: peníze, doklady, průkazy, klíče aj. Škoda za 8.000 Kč.

6. 1. Neznámý zloděj v chodbě domu Šantrochova 6 odcizil 2 kusy volně položených krabic s obsahem 30 dálkově ovládaných vodoměrů v ceně 39 tisíc. – **Mezi šestou a sedmou večerní v ulici Na Okraji** 70 vyhrožoval jeden boreček své bývalé manželce zabitím a to tak, že vytáhl kudličku, napřáhoval na hlavu ženě a křičel, že zabije ji i dva své malé syny. A protože tyto scénky před dětmi již předváděl několikrát, byl konečně předveden a umístěn do vazby.

7. 1. Na sloup v Šáreckém údolí 62 vlezl zloděj a z krabice vyjmul elektronický sčítač cyklistů. Škoda: 57.200 Kč.

10. 1. Od 16,40 se konalo v Pelléově ulici před čínským velvyslanectvím řádně ohlášené a úředně povolené shromáždění na protest proti politickým perzekucím v Číně. Konec byl v 17 hodin a zúčastnila se ho jedna osoba – svolavatel L.T.

11. 1. Odpoledne se dostavil na břevnovskou policejní stanici pan S. a položil na stůl dvě plné igelitové tašky. V jedné bylo asi 5 kg nábojů do ručních palných zbraní z II. sv. války, vše rezavé, ve druhé byly 2 dělostřelecké miny 60 mm a jedna dvaosmdesátka, rovněž po Němcích. Vysvětlil, že v ulici Křenově koupil před několika lety dům a teprve nyní dělá ve sklepě po bývalých majitelích ordung. Sofort volán pyrotechnik, který si municí odvezl.

13. 1. Kolejový zloděj po vánočních prázdninách opět navštívil strahovské koleje v Jezdecké ulici. Po šesté večer navštívil pokoj č. 207, bylo otevřeno, tak odtud odnesl batoh s kalkulačkou, doklady a části oděvů. Škoda: 2 tisíce.

14. 1. V Talichově 7 stál Škoda Roomstar modrý. Majitel večer bouchl s dveřmi a šel spát. V noci autař rozbil okno a z kabiny vozu vymontoval airbag spolujezdce. Škoda: 24.000 Kč.

16. 1. Brzy zrána vypálil bytař sklepní okno rodinného domu ve Zličinské ulici, dům prošel a odnesl výhradně kožené oblečení a boty za 80 tisíc korun. – **V noci zloději kovů** odcizili v ulici U Laboratoře z domu 25 m měděných okapů za 50 tisíc korun a přitom poškodili omítku a zděné sloupky. Celková škoda: 130 tisíc korun.

17. 1. Mezi pátou a šestou večerní jiný bytař vypálil boční vchodové dveře do Domu s pečovatelskou službou v Liboci. Poté vypálil dveře kanceláře účetní, odnesl různé písemnosti a hlavně příruční pokladničku, kde bylo 30 tisíc.

18. 1. Před desátou dopolední zazvonil na jednu paní v ulici Na Klášterním falešný listonoš s tím, že jí nese zásilku na dobírku, aby si hned připravila peníze a šla otevřít. Paní sešla z bytu, otevřela bzučákem vchodové dveře a s tisícovkou v ruce šla listonoši v ústřety. Ten vstoupil do chodby, vytrhl jí tisícovku z ruky a byl ten tam.

20. 1. Dvojice mladých bělochů kolem 30 let zazvonila po obědě na vtipovanou paní v Patočkově ulici a pod záminkou výměny telefonního přístroje se vloudili do bytu. Podařilo se jim ukrást 4 tisíce korun. – **Do VW Passat černé barvy v Junácké** 17 vlezli autaři a vykuchali vnitřek vozu: originální navigaci, dvě dětské sedačky k tomu. Škoda min. 70 tisíc. – **O dva dny později v Kolátorově ulici** k večeru zloději otevřeli VW Transporter a odvezli uložený náklad: pneu Michelin na motocykly, sady náhradních dílů na vozy Škoda a Mercedes, barvy – autolaky aj. Škoda min. 80 tisíc. – 4 kola na BMW na litých discích si odnesl zloděj z prostoru hromadných garáží v ulici Na Okraji. Škoda: 18.500 Kč. **Série vloupání v Břevnově pokračovala** v jeden den – 23.1.: Dvořeckého ulice VW Passat, navigace, Hládkov MW, taxametr, radiopřijímač, Sartoriova Opel Astra, navigace, celková škoda: 70.500 Kč.

23. 1. Do objektu ambasády Indonesie vlezl zloděj a to tak, že vytlačil jedno křídlo vjezdové brány. Následně se dostal do pokoje služebnictva, kde sebral dva mobily. Škoda: 9 tisíc.

27. 1. Ve 3,50 hod. vstoupil do Nonstop Bělohorská 71 asi 25 letý muž, obličej ukryl v textilu, vytáhl igelitku a řekl prodavačce: naval prachy. Prodavačka však odvětila, že mu nic nedá, načež se muž natáhl k pokladně, sebral balíček jízdenek MHD v hodnotě 18 Kč, dal ženě pěsti a utekl, přestože ho začal pronásledovat další zaměstnanec prodejny. Škoda: 2.100 Kč. – **Do objektu Motocar Clubu Praha v ulici Nad Motolskou nemocnicí** vlezli zloději. Z kovového kontejneru vzali nářadí za 21 tisíc a odjeli.

29. 1. Přes garáž domu v Malém Břevnově na Bělohorské dostali se bytaři do sídla firmy uvnitř a odvezli výpočetní techniku za 400 tisíc korun. – **Kolem 16 hodiny došlo k požáru rodinného domu** v Ruzyňské ulici. V době požáru byly v domě přítomny tři dospělé osoby, nedošlo ke zranění. Příčinou ohně byla pravděpodobně závada el. instalace. Předběžná škoda: 400 tisíc.

30. 1. Neznámý turista ubytoval se na jednu noc v hotelu Jas v Suchdole. Alkohol z pokojového baru vypil, odnesl televizi Samsung, nezaplátil, odešel. Škoda: 6.000 Kč.

1. 2. Do ulice Slezanů v Malém Břevnově vypravili se bytaři. Přelezli plot, rozbili přízemní okno, brali jen drobné věci: šperky, pasy, peníze, notebook. Škoda: 74 tisíc.

2. 2. Během dvou dopoledních hodin zmizely z chodby domu v ulici Za Strahovem 31 dva dětské kočárky v hodnotě 18 tisíc korun.

5. 2. Ráno po páté zmizel před Čilovou 4 Renault Megane combi šedý za 200 tisíc, před hotelem Port v Ruzyni vykraden Opel. Škoda: 16 tisíc. – **Odpoledne neznámý bytař** půjčil si na dvoře žebřík, přistavil, vyšplhal na terasu domu v 1. patře a vypálil pevné plastové dveře do domu. Zde sebral 2 tisíce a zlato za 20 tisíc. Celková škoda: 25.000 Kč.

6. 2. Jiný bytař vypálil přízemní okno o hodinu později ve Střešovicích ulici v rodinném domě, kde z místnosti za ateliérem odnesl 4 obrazy za 200 tisíc, bronzovou plastiku ženy a fotoaparát Olympus. Škoda: 250 tisíc.

7. 2. Petlici ve sklepním oddělení na Bělohorské 76 utrlh sklepař a odvezl odtud dvě jízdní kola a 4 ks kol s letními gumami. Škoda: 35.000 Kč.

9. 2. Auto Mazdu 6 červenou odvezl profesionální autař mezi 15,00 až 15,15 z prostoru Vojenské nemocnice. Škoda přes 300.000 Kč.

11. 2. Kolem půl páté ráno prokopla bývalá družka dveře bytu svého druha v Patočkově ulici 37 a došlo k inzultaci ze strany majitele. Ženu za to propleskl. – **Škoda Octavia šedá vykradena v ulici U Ladronek.** Škoda: 60.000 Kč. – **Odpoledne ve dvě přišel snědý muž do hotelu Elefant v Ruzyni,** potřeboval něco telefonicky vyřídit. U automatu do sluchátka mluvil, gestikuloval, asi něco naléhavého. Když se pak vracel k východu přes restauraci, ze zavěšené zásuvky u baru vyfoukl prkenici vrchního, kde bylo 16.000 Kč.

12. 2. Před Maříkovou 2 stála zánovní Octavia combi šedá za 350 tisíc. Autaři si ji odvezli. – Sklepaři navštívili dům v Junácké ulici 19 a vybilili několik sklepů. Škoda: 63 tisíc.

15. 2. Rozlomením zámkové vložky FAB vnikli zloději do bytu v Liborově ulici a odnesli elektroniku a finanční hotovost za 83 tisíc. – Z přístřešku zahrady domu v ulici Manská zahrada v Ruzyni odcizeny dětský plastový domek s venkovními hračkami v hodnotě 10 tisíc.

16. 2. Do obchodních prostor domu Bělohorská 46 se zloději dostali rozbitím skleněných dveří do Květinářství, kde bylo v pokladně 4.757 Kč, dále v suterénu domu stavební firmě odnesli nářadí v hodnotě min. 150 tisíc Kč.

17. 2. Visací zámky a petlice z bedny na noviny trafiky v ulici Na Petřínách odstranil zloděj a odnesl si tiskoviny a DVD za více jak 8 tisíc korun.

20. 2. Auto Mercedes Benz vykuchal autař v ulici Ve Střešovičkách 3, když vyjmul navigaci, přehrávače, klimatizaci atd. bratru za 200 tisíc. – **Před domem v Božkově 8** vandal poškodil zaparkované vozidlo VW Golf Cabrio, tak, že prořízl dvě vrstvy skládací střechy v délce asi 40 cm. Škoda: 75.000 Kč. – **Rozkazem ředitelství policie v Praze 1 vyhlášena v noci z 19.2. na 20.2. policejní akce „Břevnov“,** kterou vedl osobně velitel břevnovské policie npor. Bc. Jiří Vokál. Během této akce bylo kontrolováno 30 vozidel a 34 osob, uloženo 6 blokových pokut, zadržena 1 osoba v celostátním pátrání a dvě osoby podezřelé. Účastnilo se 68 policistů.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Únor – Březen – Duben

Přejeme všem jubilantům stále a pevně zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Únor 2010

Ing. Alois Dryják, Střešovice	22. 2. 1920
Přemysl Syblík, Břevnov	18. 2. 1926
Soňa Fousková, roz. Kalousová, Břevnov	11. 2. 1928
P. Jan Kohl, Břevnov	21. 2. 1928
Ing. Jiří Štěpánek, Břevnov	25. 2. 1930
Ing. Karel Jičínský, Břevnov	7. 2. 1939
Bohuslav Novák, Břevnov	16. 2. 1940
Ing. Marek Čihař, Břevnov	23. 2. 1950
Eva Novotná, Bílá Hora	25. 2. 1950

Březen 2010

Prof. Jan Hering, Dolní Liboc	18. 3. 1918
Ing. Zdeněk Štěpánek, Břevnov	25. 3. 1930
Miloš Opatrný, Břevnov	8. 3. 1934
Dagmar Štěpánková, Břevnov	31. 3. 1934
PhDr. Michal Flegl, Střešovice	2. 3. 1940

Duben 2010

Miroslava Chmelíková, Břevnov	15. 4. 1927
Ing. Arch. Karel Závora, Břevnov	20. 4. 1927
Prof. Jan Sokol, Břevnov	8. 4. 1936

Za Miloslavem Losem

V úterý 2. března odpoledne volala dcera pana Lose, že tatínek ráno zemřel. Nestor Břevnováků a českých cyklistů vůbec, se narodil 20. ledna 1914 v Břevnově ve Fastrově ulici, kde se tehdy říkalo v uličkách. Otec byl živnostník, na rohu Liborovy Bělohorské ulice měl obchod s kožešinami. Miloslav Los vychodil základní školu v dnešní ZŠ Marjánce a s výborným prospěchem absolvoval gymnázium na Malé Straně. Poté se stal typografem a získal místo ve Vichnerově tiskárně ve dvoře Kaštanu. To byl jeho životní sen, zařídil si vlastní tiskárnu a tisknout knihy a časopisy. V té době byla velmi populární silniční cyklistika, které doživně propadl. Už jako kluk začal navštěvovat břevnovský cyklistický klub a tvrdě trénoval. Ve dvacátých letech minulého století se v Čechách jezdila celá řada tzv. vyhledávacích závodů, kterých se účastnili začínající závodníci. V M. Losovi se brzy objevil velmi výrazný talent a to tak, že svůj první cyklistický závod ve 14 letech – Praha-Lány-Praha – vyhrál. Vzápětí byl třetí ve smíšeném závodě mezi zkušenými republikovými závodníky na trase Praha-Beroun-Praha, kdy ujel závodnímu poli. O jeho osudu bylo rozhodnuto. Získal ho do oddílu trenér, závodník a Břevnovák Ing. Josef Šídlo, nekolikánasobný mistr republiky ve 20. letech, který založil slavný prvorepublikový Vysokoškolský cyklistický klub, kde Miloslav Los prožil nejhezčí léta svého života. Od konce 20. let je Miloslav Los ve špičce československé silniční cyklistiky, takže nebylo náhodou, že ve kvalifikaci na olympijské hry v Berlíně v r. 1935, kde získal v závodě na 100 km bronzovou medaili. V roce 1937 se stal mistrem republiky, když mu po dva následující roky titul unikl jen těsně, neboť byl jako poddůstojník protiletadlového dělostřelectva mobilizován do armády a nemohl absolvovat závěrečné sezónní závody. Výjimky, výhody a úlevy pro vrcholové sportovce tehdy neexistovaly. Byl v životní formě, ale válka zkazila jeho velmi nadějnou kariéru. Kvalifikoval se v roce 1940 na olympijské hry do Helsinek, nekonaly se, neboť Sovětský svaz napadl Finsko. Měl jet v r. 1944 na olympiádu do Tokia, ale to už vůbec nebylo možné, závodníci a olympiáda zůstaly jen na papíře. Po válce ještě dlouho jezdil i jako reprezentant a trenér (např. závody míru), ale také se hlásila nová generace. Na olympiádu do Londýna v roce 1948 už nejel. Založil rodinu a ještě za protektorátu si postavil dům na Bělohorské před smyčkou na Bílé Hoře. Byl to tenkrát poslední dům Břevnova, dál byla pole. Vrátil se k myšlence vlastní tiskárny, kterou založil a existovala několik let v areálu Nové Hospody, prakticky proti svému domu. Než ji komunisté zrušili.

Mnozí Břevnováci „Mildu“ dobře znali, ještě po sedmdesátce jezdil po Břevnově na závodním kole jako kdysi. Když jsem se poprvé s panem Losem setkal, usedli jsme u něj doma za stůl a začali se oba smát. Takovou měl úžasnou pozitivní energii. Vždy mně u něj bylo dobře. To musí potvrdit všichni, co ho znali a navštěvovali. Pane Losi, děkujeme vám!

Za redakci Mgr. Pavel Krchov

Upozorňujeme čtenáře na možnost popřát v Břevnovanu svým blízkým, přátelům či sousedům.

Tato rubrika je pro čtenáře zdarma.

Redakční číslo: Mgr. Pavel Krchov – tel. 732 243 922

Různé

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově

zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara. Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622

Byty - výměny - podnájmy - koupě

● **KOUPÍM RODINNÝ DOMEK ČI VILKU** pro svého syna v jakémkoli stavu. Náhradní bydlení mohu zajistit, nebo majitele nechám dožít. Děkuji. Tel.: 602 361 733, 233 357 071

● **VYMĚNÍM OBECNÍ BYT 3+1, 1. kat., 70m², 5. patro.** Nový výtah, nové stoupačky, tři nová plastová okna, žaluzie + nové konzole, komora v bytě, vestavěné skříně, kuchyňská linka + nový plyn. sporák. UPC – tv. Internet, pevná, BUS 3 min. TRAM 5 min. Občanská dostupnost POŠTA, BILLA, LÉKAŘ, školka, škola, PARK Vítkov na Praze. Nepůjde do privatizace. Možnost ponechání částečného vybavení bytu. Vyměním za PRAHU 6 **ZA MENŠÍ BYT 2+1 NEBO 1+1, PROSÍM NABÍDNĚTE** t.č.: 776 211 667. **DĚKUJI ZA NABÍDKY.**

Na Marjánce

„Na Marjánce už se zase tancuje...“

BŘEVNOVSKÉ DOTEKY HUDBY

14. 4. 2010

Pražské klarinetové trio

Jan Brabec – klarinet, Balázs Adorján – violoncello, Eduard Spáčil – klavír

L. V. Beethoven: Trio B dur

F. Škroup: Trio

F. Weiss: Trio concertante (premiéra)

H. Neumann: 4 kusy

K. A. Hueber: Sonáta pro klarinet a klavír

12. 5. 2010

Olga Jelínková – soprán, Jan Brabec – klarinet, Eduard Spáčil – klavír

J. Novák: Mimus magicus

L. Spohr: písně pro soprán, klarinet a klavír

R. Strauss: Písně

L. Bernstein: 2 árie ze Mše, 1 árie z muzikálu Candide

F. Weiss: Legato pro klarinet a klavír (premiéra)

K. A. Hueber: Basler Träume

W. Wagner: Liebeslose (cyklus písní - premiéra)

23. 6. 2010

Kvarteto AMADEO

W. A. Mozart: Kvartet g moll

A. Fried: Parafráze a fantazie na West Side Story L.

Bernsteina

P. Skorpik: Kvartet

J. Holik: Kvartet (premiéra)

Sponzor: INÖK

(Zájmové sdružení dolnorakouských skladatelů)

všechny koncerty začínají v 19.30.

vstupné zdarma

změna programu vyhrazena

V minulém čísle jsme začali procházku břevnovskou návsi u statku pánů Kutinů. Na fotografii č. 1 je statek první zleva. Další dům s vjezdem má č. 21 a patřil Císařovic rodině. O historii a obyvatelích nám řekne osoba nejvovolanější – Jan Císař, zdejší rodák a autor fotografií ze 70 let.

V domě č.p.21 jsem žil od narození roku 1949 celých pětadvacet let, strávil jsem tam dětství i mládí. Posledními vlastníky této nemovitosti byli moji předkové. Dům s menším dvorkem měnil v historii vlastníky častěji než stavby sousední, neboť v něm většinou přebývali řemeslníci a drobní živnostníci na rozdíl od sousedních rozsáhlejších selských dvorů, kde se dědily grundy z generace na generaci.

Poslední dějství v č.p.21 začalo rokem 1906, kdy dům koupil řezník Václav Kettner, můj pradědeček. Měl ženu Andělu a dceru Annu, která se poté provdala za Jana Císaře, obuvníka z rodu drobných střešovic-
kých řemeslníků. V roce 1908 se jim narodil jediný syn Josef, můj otec. Už za tři roky pak ale Anděla Kettnerová zemřela a vdovec si po čase našel druhou ženu. Sám zemřel v roce 1926, jeho druhá žena až v polovině padesátých let. Za 1. světové války přišla bída. Můj dědeček Jan Císař ji strávil jako rakouský pěšák na italské frontě a rodina se živila, jak to šlo. Potravinami vypomáhali příbuzní Kettnerových v Horoměřicích, což ale znamenalo vzít ruční vozík - žebříňáček a zajet přes Vokovice a Jenerálku do Horoměřic a s proviantem zpět. Toho se většinou ujala babička Anna Císařová s malým Pepíkem. Z války se dědeček vrátil k řemeslu, ale kromě Baťova monopolu ho sužovala i zranění, takže se věnoval jen svrškařině, tedy výrobě zakázkových zdobených svršků obuvi z vykrajovaných různobarevných kůží. Také obchodoval s různými doplňky, ale tkaničky, krémy na boty a impregnace na semiš nijak nevynášely. Můj budoucí otec vystudoval obchodní akademii v Resslově ulici, stal se bankovním úředníkem a pak zachraňoval rodinný rozpočet. Se ženěním nespíchal, raději jezdil s kamarády z Břevnova na motocyklech na oblíbená místa nedělních výletů, jako bylo Podkozí a Poteplí za Unhoště, nebo rybník Bucek za Novým Strašecím. U něj se za války seznámil s mojí matkou Věrou, která tam jezdila se školními dětmi na tábor jako začínající učitelka. Rodiče se vzali v roce 1946, měli pak tři děti, kromě mne i mladší sourozence Hanu a Tomáše. Teď ale zpátky k domu samotnému. Stavba byla modernizována ve třicátých letech. Bylo upraveno patro včetně nových oken, dům dostal novou střechu. Starou bránu s dřevěnými vraty nahradil nový vjezd s vraty ocelovými. V průčelí byl předtím v nájmu holič, po přestavbě tam vznikl obuvnický obchod. Po dědečkově smrti v roce 1950 byl nápis nad ním sejmut a roleta se stáhla natrvalo. V patře domu byly dva byty rodiny majitelů, měli tam elektřinu, vodu i plyn, větší byt s okny na náves byl i s koupelnou. S rodiči a dvěma sourozenci jsem však od narození bydlel v zadním bytě 1+1, až po deseti letech jsme si byty s babičkou

vyměnili. Dům měl několik kuriozit. Např. zadní byt v patře měl přístup vlastním venkovním schodištěm, prádelna byla na půdě, což mělo alespoň tu výhodu, že se na ní rovnou za špatného počasí prádlo sušilo. Na dvoře byla v řadě kůlniček studna. Hladina vody byla díky blízkému podzemnímu toku Brusnice svedenému do potrubí tak vysoko, že se nabírala kbelíky na tyči s hákem. Při poruchách vodovodu k nám chodili lidé z okolí a vody bylo pro všechny dost. V domě vždy žili také podnájemníci. Byly v něm totiž ještě tři „minibyty“ v přízemí a další tři v dvojdomku vzadu ve dvoře! Všechny tyto bytečky měly pouze zavedenu elektřinu a k topení kamaň či pec, ale žádné další vybavení. Pro vodu chodili jejich obyvatelé do studny. Vzadu v hlavním domě měli v přízemí dvě WC s napojením na kanalizaci, ale bez splachovacího zařízení. Splašky se vylévaly do stružky z cementových cíhel, která vedla podél zdi sousedního Kutinova stavení a ústila do kanálku až u vrat. Hlavní dům ani zadní dvojdomek ve dvoře neměly sklepy kvůli vysoké hladině spodní vody. Před válkou v malých bytečkách bydlely celé chudší rodiny, po válce převážně staří osamělí lidé, kteří tu většinou dožívali neradostný život. Například paní Peršlová, ruská emigrantka, paní Pátková, odněkud od Domažlic, nebo pan Mojíš, který se ještě dožil vystěhování do paneláku. Výjimkou byl pan Skřivánek, čtyřicátník, který tu bydlel s družkou Vlastou, výraznou blondýnou. Skřivánek byl těžký alkoholik, pil cokoli, takže oslepl a oba se pak kamsi vytratil. Byty vzadu ve dvoře se staly neobyvatelnými koncem 50. let. Vlhkost z podzemí ničila dřevěné podlahy, v místnostech byly plísň. Nadále se ještě bydlelo v přízemí hlavního domu. V šedesátých letech tam přebývali v jednom z bytečků dokonce dva mladí medicové, manželé Ivaškoví. Chudé prostředí jim příliš nevadilo, měli tam malý gramofonek, jedinou LP desku (Beatles) a tak víkendová rána pro všechny v domě vždycky začínala: „good day sunshine“.....Prostředí ve dvoře nebylo pro dětské hry moje či sourozenců zrovna příznivé. Babička totiž navíc v chlívků vzadu ve dvoře chovala kozu, někdy husy a vždycky řadu slepic. První školní roky jsem ale kamarádlil s vrstevníkem a spolužákem Jindrou („Míšou“) Neradů ze sousedství a tak jsem často ve všední dny uvítal pozvání na jejich dvůr. Ten byl veliký, stejně jako jejich sídlo, kde žili s rodiči a starším bratrem Pepíkem sami, nepočítám-li služebnou. Ta se pak na naše hrátky netvářila nijak přívětivě, ale kluci si z ní nic nedělali a rodiče se vraceli z práce až k večeru. Někdy jsme proto byli i v domě, do patra se šlo halou s dřevěným schodištěm, byla tam pak spousta místností. V podkroví byla obrazárna, tam ale kluci nesměli. Ta se pak stala příčinou kauzy, pro jejich rodinu osudné. Moje matka šla po mateřské opět učit, musel jsem přestoupit na „její“ školu, abych byl více na očích (blízkou Hviezdoslavovu školu tehdy tvořily dvě samostatné osmiletky) a tak jsem se s Míšou už tolik nevidal. Navíc se Neradovi museli po čase vystěhovat do Střešovic. Pak už jsem žádného kamaráda z návsi neměl. Naproti sice bydlela Řečinských Magda, ale

s holkami se v tom věku moc nekamarádilo.....Žili jsme v těch padesátých letech takovým obyčejným životem. Do práce, do školy, volně byly jen neděle, kdy se chodívало na výlety za Prahu, nebo vzácněji jezdilo v létě starým autem, „Zetkou“, někam do lesa či k Berounce. Babička Anna si ale žila stále po svém. Předtím se starala o churavého manžela, v životě poznala jenom dřinu, teď brala důchod 180,- Kč měsíčně. Chovala stále domácí zvířata, v první řadě kozu, neboť věřila kozímu mléku. To prý po první světové zachránilo mému otci život, když dostal jako kluk španělskou chřipku a měl namále. Koze jezdila se žebříčkem pro trávu a občás do školní jídelny pod Marjánkou pro zbytky, slepicím pak pro klásky po žních na Ladronce či u Petřín. S kozou občás zašla ke kozlovci až do Veleslavína a tak se babička se svou hubenou kostnatou postavou v sepraných pracovních šatech a se šátkem stala jednou z výrazných postav na návsi. Zemřela pak v roce 1968 a s ní odešel z domu i původní vesnický kolorit. V sedmdesátých letech

se obyvatelé návsi dozvěděli, že se bude i s okolím bourat. V domech pak ustala i tak skromná údržba a jenom se čekalo na konec. Na jaře roku 1978 se z domu č.p.21 obyvatelé odstěhovali, aby mohl být zbourán. Sousední Kutinův dvůr už byl v té době zlikvidován, takže se do našeho domu nechodilo vraty, ale přes zvalcované rumišťe. Tenkrát už v domě bydlel jen otec s matkou a můj bratr Tomáš s rodinou. Dostali byty v paneláku na Lhotce. Jediný zbylý podnájemník pan Mojžíš zase v Dáblicích. Moje sestra a já jsme se odstěhovali již dříve. Po vysoké škole a po vojně jsem se stal zeměměřičem a usadil se ve Staré Boleslavi. Tou dobou podobný osud potkal i ostatní obyvatelé návsi. Dostali byty, které většinou poskytly větší pohodlí než ty staré v chátrajících domech. Zanikla ale celá čtvrť s pestrým společenstvím lidí, z nichž někteří tu měli předky po řadu století. Na místě někdejší návsi vzniklo okolo starých kaštanů nové sídliště z typizovaných panelových domů s úplně jinými obyvateli.

Kulisa domů z původní návsi: stavení č. 21, ve vratech Václav Kettner, v bílém plášti holič z přízemí, děti a ženské.

? CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková ?

Břevnovská náves byla po povýšení Břevnova na město přejmenována na Malého náměstí, ale název se příliš nevžil. Říkalo se mu „malé náměstí“, většinou však „jdu do vsi, bydlim na návsi“ apod.

Po kom dostala náves jméno Malého náměstí snadno dnes vyluštíte v tajence.

Pomůcka: OMA, MSP, KVA, OR	hledáč zlata	cestov. prostředek	podpis anonyma	otázka při koupi	Ivan	hudeb. nástroj	snad	2. část tajenky	•	předložka	sicilská sopka	setkání	•	splav	Ámos	•	klasa
africký ostrov								osada MPZ Maroka					ego myšlenka			Tomáš něm. babička	
měsíc					nepraví- delnost spojka										kůň inic. film. Nádenička		
chem. zn. astatu			doba nečistota				posměšek			opak podzemí znělka							
řeka				popěvek			tuna cvik	kopt veselé hemžení						předložka někde			
plesá			Eva Adam		kost. vzor květiny obecně						•	slov. jakmile záporka			spojka	Alena balkán. země	
svat. květina					část rostliny					chem.zn. dusíku Ludolf. číslo			něm. člen Čilka				MPZ Rakousko
angl. nebo			hospod. zvířata	10 + 7 vrypů	chem. zn. ytterbia předložka			hmyz č. řeka							Heyardh. vor ruské město		
Petr		3. část tajenky hradba										souhlas	sever. zvíře				část sloky
•	jednop. plavidlo Kalouskovy inic.				chatovací zkr. chem. zn. boru			Řehoř	energet. závody	spojka řím. 45			chem. zn. kyslíku	am. oděv. značka slov. předlož.			
1. část tajenky																	
lepídlo					•	•	Ema	•					pádová otázka				

Tajenka: Malý byl břevnovský rychtář v 17. století

SPOLEK BŘEVNOVSKÝCH ŽIVNOSTNÍKŮ

ZVE VŠECHNY BŘEVNOVÁKY I OSTATNÍ
30. DUBNA 2010 K BŘEVNOVSKÉMU KLÁŠTERU NA

9. BŘEVNOVSKÉ PÁLENÍ ČARODĚJNIC

ZAČÁTEK V 17 HODIN, UPÁLENÍ DANÍ, BÍDY A ZÁVISTI V 19 HODIN.
HRANICI POSTAVÍ A OHEŇ UDRŽUJE SKAUTSKÝ ODDÍL BÍLÝ LOS,
KTERÝ BUDE POŘADAT PRO DĚTI SOUTĚŽE A HRY.
K TANCI I POSLECHŮ HRAJE SKUPINA NETOPÝR, OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO!

Městská část
Praha

6

PRAHA 6
19 20
20 10
90 LET

Jambrinus

t.v. 6

BŘEVNOVAN

Veleoslav 39

mediální partneři

Akce se koná pod záštitou starosty Městské části Praha 6 pana Tomáše Chalupy.
www.spolekbrevnovskychzivnostniku.cz